

[Alfred Jensen.]

foretaget nogen henvendelse til ministeriet for offentlige arbejder for at høre, hvordan mulighederne er for at anvende flere af vejpengene, end der er foreslået i finanslovsforslaget. Det forekommer mig at være rimeligt at rette en sådan henvendelse. Der skal efter forslaget ikke bruges så mange penge som i indeværende finansår, og det på et tidspunkt, da man taler om, at vi må have arbejdsløsheden sænket, vi må have beskæftigelsen øget. Jeg ved meget vel, at det arbejde, der fremkommer her, ikke er nogen varig foreteelse, og at det ville være at foretrække, om man kunne sætte erhvervsvirksomheder i gang, der var i stand til at øge produktionen, beskæftigelsen og naturligvis også omsætningen for landet; men man skal da ikke se bort fra, at medens vi går og venter på og arbejder med sådanne planer, er der i en lang række kommuner arbejdsløse, der går ledige dag ud og dag ind og ikke har nogen mulighed for at få beskæftigelse på den egn, hvor de bor, og dem har man en mulighed for at hjælpe gennem foranstaltninger af den art, som vejpengene bruges til. Derfor forekommer det os, at når man taler om, at beskæftigelsen skal øges, må man også undersøge de muligheder, der her vil være for at anvende flere af vejfondens penge. Det, der er stillet op budgetmæssigt, er jo, at der kommer 335 mill. kr. ind til sådanne formål, og at kun 105 mill. kr. regnes at komme til anvendelse, medens omtrent 230 mill. kr. går over i vejfonden. Jeg vil gerne udtrykke min utilfredshed med, at man ikke her har rejst spørgsmålet om at skaffe øget beskæftigelse. Enhver kan jo se, at der er beskæftigelsesmuligheder nok landet over. Der er veje, som trænger til at blive udbygget, der er vejsving, som trænger til at blive rettet ud, der er overføringer, som trænger til at blive ændret, enten ført ud af niveau eller på anden vis. Der er opgaver nok at løse, der er arbejdsløse nok, og pengene opkræver vi altså.

Dernæst vil jeg udtrykke min påskønnelse af, at finansudvalget har været opmærksom på spørgsmålet om undergrundsbanen og har spurgt, hvorledes det går med forarbejderne og færdiggørelsen af planerne. Det forekommer os at være et prisværdigt initiativ, og det påskønner vi. Jeg ser

også, at man har interesseret sig for spørgsmålet om fugleflugtslinjen. Men det undrer mig, at man ikke har interesseret sig for de banearbejder, som enten er under udførelse visse steder, eller som efter planerne skal bringes til udførelse, for også herigenem er der jo en masse beskæftigelsesmæssige problemer, der kan løses, rent bortset fra hvad det ville betyde for trafikken og for sikkerheden; også det spiller jo en ikke ringe rolle.

Jeg ser under § 14, at finansudvalget har haft samråd med boligministeren angående et udvalg, som skal beskæftige sig med arbejdskraft til byggeriet, og jeg forstår godt, at man har spurgt, om et sådant udvalg er nødvendigt. Problemet nu er jo ikke, hvordan man skaffer arbejdskraft til byggeriet, men hvordan man skaffer byggeri til den ledige arbejdskraft, og dette problem er måske mere alvorligt, end man regner med. Jeg så i aviserne i Århus, at man dér havde regnet med et årligt byggeri på 2 000 boliger i Storårhus, men at al sandsynlighed taler for, at der kun bliver bygget 700 boliger i dette år; det er dog muligt, at der kan komme visse ændringer. Det er man meget bekymret over, fordi det øger vanskelighederne for de boligsøgende; men det betyder jo også, at bygningsarbejderne kommer til at gå ledige, og det er ganske klart, at de mange, der går ledige nu, ikke, selv om vejret bliver bedre, vil have mulighed for at komme i arbejde. Så vidt man kan se, vil over en tredjedel af bygningsarbejderne komme til at gå arbejdsløse også i den tilstundende sommer, men det kan naturligvis forrykkes noget, for så vidt der er mulighed for, at de ledige kan få beskæftigelse i Norge eller Sverige — sådan har man tidligere været i stand til at regulere tallene og skaffe de ledige bygningsarbejdere en indtægt.

Men det er klart, at udvalget foruden at rejse det spørgsmål også burde have spekuleret over, hvad man skal gøre for at skaffe arbejde til de ledige bygningsarbejdere. Man har i adskillige år svunget pilsken over nakken på dem og talt om, at arbejdet ikke blev udført hensigtsmæssigt. Nu er situationen den, at arbejderne går med ledige hænder og ikke kan få nogen beskæftigelse, og så må det være rimeligt også at være opmærksom på den side af sagen. Jeg kan